

Nadzwyczajne wydanie.

Nr. 147

Biuletyn prasowy Międzyznan Rydzan

Lwów, wtorek 1 lipca 1930

Rok XII

DZIENNIK LUDOWY

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

CENA PRENUMERATY:

We Lwowie miesięcznie	zł 5.00
z dostawą do domu	5.50
na prowincji	5.50
za granicą	8.00

Cena egz. pojed. w całej Polsce

20 groszy

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Lwów, ul. Sykstuska 21. Telefon w dzień Nr. 24, od godz. 6-tej wieczór drukarnia Nr. 4-96.

NAKŁ.: LUD. SPÓŁDZIELCZEGO TOW. WYD.

Czek P. K. O nr. 142.176

REDAKTOR NACZELNY: ARTUR HAUSNER.

Imponujący przebieg Kongresu i manifestacji w Krakowie.

Zdecydowana postawa i jednomyślny nastrój delegatów z całej Polski.

Przeszło 50 tysięcy uczestników w manifestacyjnym pochodzie. Bolesław Limanowski, nestor walk o wolność, do Kongresu.

Kongres krakowski i związana z nim manifestacja przybrały **rozmiary, przekraczające zamierzenia i oczekiwania inicjatorów**. Mimo czynionych przeszkód ze wszystkich wrogich stron, mimo rozszerzania fałszywych wiadomości, jakoby kongres był odwołany, mimo kontragtacji i wyłączenia wszystkich sił, aby do manifestacji nie dopuścić, mimo szerzonego postrachu i teroru, do Krakowa napłynęły wielkie masy ludzkie, aby dać wyraz swemu niezadowoleniu z istniejącego stanu rzeczy i zaprotestować przeciwko gwałceniu prawa i wyrzuceniu z praw rzesze obywatelskie.

Kraków już w nocy z soboty na niedzielę i w niedzielę rano przedstawiał **osobliwy widok**. Na dworcu kolejowym pociągi ze wszystkich stron państwa nadchodzące wyrzucały niezliczone delegacje z najdalszych zakątków. Przybyli delegaci z dalekich kresów północno-wschodnich i z całego wschodu.

Z bliższych okolic tłumny przyjazd ludności. Przez wszystkie rogatki miasta Krakowa napływały tłumy ludzi, całe korowody furmanek chłopskich.

KRAKÓW, 29. 6. (tel. wł.). Pod Szydłowie autobus wiozący delegacje robotników z Warszawy omal nie padł ofiarą zbrodnictwa zamachu. Mianowicie, w poprzek szerokości drogi jakaś zbrodnicza ręka ułożyła szereg olbrzymich kamieni, o które autobusy musiałyby się rozbić, dzięki jedynie przytomności szofera uniknięto tragicznego wypadku.

Wszelkie zabiegi sanacyjne spełzły na niczem. Do Krakowa już wczesnym rankiem przybyło kilkadziesiąt tysięcy włościan i robotników ze wszystkich stron Polski.

OBRADY KONGRESU.

O godz. 10-tej otwarto Kongres. Grupy delegatów zdążają przez cztery kordony milicji PPS, strzegącej porządku na Kongresie. Porządek wzorowy. Trybuny mówców są udekorowane sztandarami wszystkich stronnictw. Orkiestra Górników gra hymn państwowy, na dźwięki którego olbrzymia masa ludzi staje.

Przewodniczy prezes „Wyzwolenia” poseł Róg, który wygłosił powitalne przemówienie. Następnie tow. poseł Barlicki

odczytał deklarację PPS. Z kolei odczytują deklarację imieniem swoich stronnictw następujący posłowie: **Malinowski z Wyzwolenia, Waleron ze Str. Chł., Witos z Piasta, Popiel z NPR i Kuśnierz z Ch. D.**

MANIFESTACJA I POCHÓD.

Po zakończeniu obrad Kongresu pochód ruszył, z pod starego teatru na Rynek Kleparski, gdzie odbyła się imponująca manifestacja. Przemówienia były wygłaszane przez trzy megafony.

Po odczytaniu deklaracji

zabrał głos ob. St. Thugutt,

który stwierdza, że Piłsudski od wielu lat niema dla Polski nic prócz śliny. — Różnym paniczom śnią się korony hrabiowskie, mogą sobie na nich wyręć hasło: „przez krew do błota”.

Porównywa się to z włoskim faszyzmem. Słuszniej byłoby nazwać to **starem szlacheckim warcholstwem**. Walka o wolność staje się jednocześnie walką o chleb. Tak dalej być nie może. Rewolucji robić nie mamy potrzeby, bo rewo-

lucję robi ten, kto łamie prawo, a my bronimy prawa i **wobec przemocy walczyć będziemy do ostatniego tchu.**

Następnie przemawiał dr. prof. **Marchlewski**, poczem poseł **Chaciński** odczytał wspólną rezolucję, która streszcza znane już stanowisko wszystkich stronnictw politycznych w stosunku do rządu i jego systemu. Kongres stwierdza, że **walka o wolność ludu i walka o prawo** jest nie tylko walką Sejmu i Senatu, ale **walką całego społeczeństwa.**

Olbrzymia Manifestacja.

Rynek Kleparski, jeden z największych placów w Krakowie, nie zdołał pomieścić olbrzymich tłumów, które zaległy również przyległe ulice. O godz. 12-tej w południe przewodniczący pos. **Jankowski** otworzył zgromadzenie i po zagajeniu oddał głos

POS. URBANSKIEMU

z Ch. D.

„Przewrót majowy — stwierdza mówca — dokonany został pod hasłem walki z nieprawościami, co spotkało się z poparciem szerokich mas, spodziewających się zmiany stosunków. Poprawa nie tylko nie nastąpiła, ale pogorszyła się i

anarchja zdobyła prawo obywatelstwa.

Kryzys objął wszystkie dziedziny życia Polski.

Źródłem zła jest to, iż od 4 lat Polska nie posiada żadnego programu. Naród ma prawo żądać od rządu

poszanowania prawa.

Jesteśmy gotowi do walki o nasze prawa“.

Następnie zabrał głos

POS. BRODACKI

z Piasta, który stwierdza, że celem Kongresu jest rozpoczęcie skonsolidowanej walki o prawo, przeciw nieprawościom, których uosobieniem jest obóz sanacyjny.

Imieniem NPR przemawiał

POS. CHĄDZYŃSKI,

który stwierdza, że zjazd zwołany został dla odbudowania Polski. Piłsudski odmówił Sejmowi prawa kontroli budżetu, na który składają się pieniądze klasy pracującej.

Tak traktuje najeźdźca kraj podbitych, ale Polska nie jest pod okupacją.

DR. HOFMOKL-OSTROWSKI

(Str. Chl.) stwierdził, iż publicznie odgrywana, a kompromitująca kraj komedia sanacyjna musi ustać.

Powiedzieć dziś musimy: ustąpcie, albo was usuniemy.

POS. PUTEK

(Wyzw.) stwierdził, że przewrót majowy był jednym wielkim zorganizowaniem oszustwem.

Rezolucja jasno konkretyzuje, kto jest winien, że taki stan polityczny i gospodarczy zaistniał.

Tekst rezolucji podaliśmy wczoraj w nadzwyczajnym wydaniu, ale została skonfiskowana. Rezolucja została przez Kongres wśród żywiołowych oklasków przez aklamację przyjęta.

Na tem obrady Kongresu zakończono, poczem ze Starego Teatru ruszył wielki pochód na Rynek Kleparski, gdzie odbyła się

Występując do walki dajemy dowód, iż idjotami nie jesteśmy.

Są pytania, na które musi być dana odpowiedź: Gdzie się podział Zagórski?

Mówca przytacza pozatem szereg faktów napadów na różnych ludzi i bezkarność sprawców tych napadów.

Imieniem P. P. S. zabrał głos

TOW. POS. ŻULAWSKI.

„Kongres zebrał się w wyjątkowym momencie. Nie jest przypadkiem, że wybrano Kraków, który był zawsze pierwszym walczącym o wolność.

Tak było przed kilkudziesięciu laty, tak jest i obecnie.

Dziś ten sam głos walczący o wolność rozlega się w odmiennych warunkach.

Zamknięcie i rozwiązanie Kongresu.

Zamknięcia zgromadzenia dokonał pos. **Madejczyk** (Piast) poczem uformował się olbrzymi pochód z orkiestrami, sztandarami i transparentami na czele, który udał się pod pomnik Mickiewicza.

Tutaj przemówił ks. **Panaś** (Piast), stwierdzając, iż większość obecnych waleatów, którzy twierdzą, iż byli legionistami, nie może mieć pretensji do reprezen-

W roku 1920 wolność wywalczona została rękami ludu. Piłsudski był wtedy wodzem, ale lud ginął za wolność. Oddaliśmy wtedy hołd Piłsudskiemu jako wodzowi.

Lud umie być sprawiedliwym — tak jak wtedy wyraził mu uznanie, obowiązkiem naszym jest dziś stwierdzić, że zasługi swoje podeptał przez własną zgubną politykę.

Dziś stoimy wobec takiego niebezpieczeństwa, jak w roku 1920.

Zeszliliśmy się jako Centrolew, ale pod tą nazwą kryje się cały lud pracujący. To nie przypadek, że idziemy razem, ale konieczność.

Mogły być między nami sprzeczności, nieporozumienia tragiczne, mogła być nawet krew, ale są rzeczy o wiele większe, które zmuszają nas do pójścia razem.

Jedynym hasłem w tej chwili jest, jak w roku 1920.

Wszyscy na front!

Wszyscy do walki o wolność!

Ślubujemy, iż w walce nie ustąpimy, póki rządy w państwie nie dostaną się w ręce mas ludowych.

ENTUZJASTYCZNE PRZYJĘCIE REZOLUCJI KONGRESOWEJ.

Po przemówieniach pos. **Wrona** odczytał uchwaloną przez Kongres rezolucję, którą zgromadzenie przez podniesienie rąk przyjęło z entuzjazmem.

Nastrój był niezwykle uroczysty.

Depesze nadesłane na Kongres

od tow. marsz. Daszyńskiego.

„Położenie państwa wymaga pracy Sejmu i Senatu. Rząd nie daje się zebrać konstytucyjnym przedstawicielom narodu, posłom i senatorom, w Sejmie i Senacie. Wbrew konstytucji Sejm skazany na bezczynność.

Naród musi zatem zbierać się i radzić nad swoimi losami. Musi zająć stanowisko wobec polityki rządu.

Kongres krakowski otwiera dziś tę drogę, ciężką i trudną — walki o prawa i wolność ludu, walki o demokrację i o dalszy rozwój niepodległości państwa.

Naród świadomy i zorganizowany nie pozwoli długo w taki sposób sobą rządzić, jak rządzą nami dzisiaj.

Jestem głęboko przekonany, że taki naród zwycięży.

Jako marszałek Sejmu, skazanego na przymusową bezczynność, pozdrawiam

townia legionów, gdyż ludzie ci przeważnie zasilali II oddział.

Rozwiązania zgromadzenia dokonał tow. pos. **Mastek** jako gospodarz zjazdu.

Przemówienia były przerywane burzliwymi oklaskami, padały tysiączne okrzyki przeciwko dyktaturze.

Spokoju nigdzie nie zakłócono. Wrażenie manifestacji potężne.

zgromadzonych w Krakowie obywateli i życząc ich pracy powodzenia.

Niech żyje wolna, demokratyczna Rzeczpospolita Polska!

Ignacy Daszyński

Od Parlamentarzystów amerykań.

„My członkowie angielskiego parlamentu przesyłamy pozdrowienie naszym polskim kolegom, zgromadzonym na Kongresie w Krakowie i życzymy Wam zwycięstwa w Waszej walce o przywrócenie instytucji parlamentarnych i rządu konstytucyjnego w Polsce.

Następuje 38 podpisów

Od Wychodźstwa polskiego w Ameryce.

„Socjalistyczna i demokratyczna część polskiego wychodźstwa w Ameryce cał-

kowicie solidaryzuje się z Kongresem krakowskim.

Polscy robotnicy i chłopci na przeszło 100 zgromadzeniach, podczas mego objazdu w St. Zjedn. Am. Półn. i Kanadzie, oświadczyli się przeciw dyktaturze, za pełną wolnością i demokracją

w Polsce.

Zygmunt Piotrowski,
w powrocie z Ameryki, Paryż.

Ponadto nadeszła depesze: senator Motz z Paryża i wielu innych wybitnych działaczy z kraju i zagranicy.

Tow. Limanowski do Kongresu

nadesłał nast. pismo:

„Złamany ciężką chorobą nie mogę przybyć do Krakowa i wstąpić w szeregi Kongresu, a także poprzeć ile sił starczy i możliwości jego szlachetne zamiary i wciągnąć duchowo istotę całego narodu, aby z obrzydzeniem odrzucił tę hańbiącą nas uległość dyktaturze, która nie usiłuje jedynić sobie zwolenników, podnoszeniem w niem poczucia godności w samodzielności narodowej, przez szerzenie oświaty uszlachetnienia i moralności, lecz narzucić mu hańbiącą niewolniczą przemoc, groźbę bata i w swem działaniu posilkuje się rozmaitemi wykrętami i wybiegami najgorszego rodzaju pieniactwa. W tej dyktaturze, której nie chodzi o dobro i sprawiedliwość wszystkich obywateli

kraju, lecz o pochwylenie tłustych posadek i pozyskanie swym zwolennikom jaknajlepszego użycia dóbr środków państwowych dla własnego użytku. Życzę więc Kongresowi z całego serca, by dopiął swego celu i nie dopuścił, by spadła na naród hańba, jaką byłaby wprowadziła przekłeta przemoc.

Bolesław Limanowski

—o—

Kongres do marsz. Daszyńskiego.

Kongres powitał burzą oklasków depeszę p. marszałka. Kongres przesyła wyrazy głębokiego szacunku kierownikowi i przedstawicielowi parlamentu polskiego walczącemu o swe prawa w państwie.

Prezydium.

manifestacją całego Narodu reprezentowanego dziś na Kongresie w Krakowie, zapowiadając bezwzględna walkę — w obronę prawa i wolności ludu i wraz z nim domaga się rządu opartego na zaufaniu i woli mas ludowych

NIECH ŻYJE KONGRES KRAKOWSKI!

NIECH ŻYJE RZĄD ROB. CHŁOPSKI!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

Pieśnią „Czerwonego Sztandaru“ zamknięto obrady.

Jak sanacja utrudniała prace Kongresu.

1. Okólnik PPS o rzekomej zdradzie Str. Chł.

2. Depeszę do redakcji „Robotnika“ o odstąpieniu od Kongresu i polecenie odwołania zjazdu na Kongres delegacji warszawskiej.

3. Odezwa Biura organizacyjnego Kongresu w obronie prawa i wolności ludu.

4. Odezwa stronnictw lewicy i środka o odwołaniu Kongresu, która była kolportowana szczególnie w woj. krakowskim, kieleckim i na Śląsku.

5. Odezwa „Piasta“ o odwołaniu Kongresu.

6. Okólnik „Piasta“ o rzekomej zdradzie PPS.

7. Okólnik Tłuchowskiego, nawołujący Obóz Wielkiej Polski do wyjścia na ulicę.

To są dokumenty, które sanacja sfałszowała. Dowodzi to bezmiaru lęku i bojaźni sanacji, spowodowanego Kongresem, skoro popełniła tyle fałszerstw.

Na niektórych stacjach (np. Bochnia) urzędnicy stacyjni oznajmiali podróżnym i delegacjom, że do Krakowa niema w kasie stacyjnej biletów.

—o—

Ejsmond Julian zmarł.

ZAKOPANE, 29. 6. (Pat.). Dziś o godzinie 4-tej popołudniu nie odzyskawszy przytomności, pomimo troskliwej opieki lekarskiej zmarł tułał znany literat i poeta Julian Ejsmond. Eksportacja zwłok do Warszawy nastąpi w poniedziałek o godzinie 3 popołudniu.

—o—

Odroczenie wyborów do rady m. Warszawy.

WARSZAWA, 28. czerwca (tel wł.) Jak wiadomo Rada miejska stolicy powzięła w dniu 18. czerwca br. uchwałę w przedmiocie zarządzenia nowych wyborów do Rady. Uchwałę tę zakomunikowano ministrowi spr. wewnętrznych, który pismem z dnia 27. bm. zawiadomił, że żądaniu w rozpisaniu wyborów uczynić zadość nie może i prosi o zakomunikowanie tej decyzji prezydium Rady

—o—

Proletariat lwowski manifestuje swą solidarność z Kongresem krakowskim.

Coraz barziej pogłębiający się kryzys bezrobocia — doprowadza do absurdu życie społeczeństwa polskiego. Olbrzymie masy ludzi, mających siłę i chęć do pracy, nie mogą jej znaleźć — głód coraz częściej zagląda w oczy przeciętnego człowieka. Miał wstrzymać pędzące w otchłań nędzy i zagłady państwo — miało cwałować udziałem pracę i chleb, chłoszczę się batem proletariusza, nazywa narodem idiotów.

Z prawa i konstytucji robi się kpiny, — Sejmowi, przedstawicielstwu narodu rzuca się kłody pod nogi. Zdrowa część demokratycznie myślącego społeczeństwa została w dniu wczorajszym wezwana na kongres do Krakowa. Była to iskra rzucana w naród ubezwładniony ciężarem nędzy i głodu. Wrażenie, jakie wywołał kongres jest olbrzymie. U nas nadzieja lepszego jutra, chęć urwania głowy hydrze sanacyjnej, dręczącej społeczeństwo polskie, — u przeciwników lęk i wyrzuty sumienia.

Lwów nie pozostał w tyle za ogólnym ruchem protestu. Zgromadzenie manifestacyjne zwołane w dniu wczorajszym na dziedzińcu przy ul. Zielonej 7, zgromadziło liczne zastępy proletariatu mimo przykrych upałów.

Zgromadzenie otworzył tow. red. Szczurek, wskazując na ciężką sytuację gospodarczą i polityczną, w jakiej nasze społeczeństwo żyje. Do prezydium weszli tow.: M. Hankiewicz, K. Żelazkiewicz i Wł. Laskowski.

PRZEMOWIENIA.

Pierwszy zabrał głos tow. red. Skalak, który w dłuższym przemówieniu nawiązał do odbywającego się kongresu w Krakowie, podkreślając solidarność lwowskiej klasy robotniczej z akcją demokracji polskiej. Mowca wskazał na całą masę faktów, które pogrzały sanację w oczach większości narodu. Jedyne mała grupa odszczepieńców oparta o siłę fizyczną ciąży na życiu państwem, lecz zorganizowany i solidarny oddech społeczeństwa i tę naleciałość rychło strąca.

Z kolei przemawiał w języku ukraińskim tow. dr. Dabrzewski imieniem U. S. D. P. akcentując solidarność proletariatu ukraińskiego w walce o polepszenie doli wszystkich ludzi pracy w Polsce.

Ostatni przemawiał tow. Kuśnierz sekr. okr. Zw. Zaw., który w plastyczny i barwny sposób nakreślił ciężkie położenie klasy robotniczej na terenie lwowskim. Mowca stwierdza, że u nas według notowań urzędu Fund. Bezrobocia, pozabawionych pracy jest do 7.000, w rzeczywistości jest o wiele więcej, jeśli weźmiemy i ich rodziny pod uwagę, to liczba cierpiących najskrajniejszą nędzę we Lwowie przekracza 50 tysięcy. Tow. Kuśnierz zaznaczył na końcu, że ten tragiczny stan, do którego dopuszcza polityka rządu, doprowadzić może, że w krótkim czasie więcej i miasto straci cierpliwość i poleje się krew bratnia.

Przemówienie tow. Kuśnierza przyjęte zostało przez zgromadzonych z olbrzymim entuzjazmem.

Po krótkim przemówieniu tow. Laskowskiego, uchwalono następującą

REZOLUCJĘ.

Zgromadzona klasa robotnicza m. Lwowa podnosi jak najenergiczniejszy protest, przeciwko systemowi rządzenia państwem, który klasę robotniczą zepchnął na dno ostatecznej nędzy, powodując stagnację gospodarczą, klęskę bezrobocia i niepewność jutra, tak pod względem gospodarczym jak i politycznym.

Protestujemy przeciwko rządzeniu, które nie znajduje żadnych środków ratunku, zaś obywatele odsuwa od wszelkich wpływów na losy państwa i społeczeństwa.

Zalamowano wszelką pracę ustawodawczą — nie pozwala się pracować reprezentacji Narodu — Sejmowi.

Z przepisów prawa oraz konstytucji robi się pośmiewisko — oraz pospolite kpiny.

Klasa pracująca Lwowa łączy się z olbrzymią

Pożar lasów w Stanisławowskiem.

Sport.

MISTROSTWA LIGOWE.
POGOŃ — LEGJA 0:0.

Do zawodów tych Pogoń wystąpiła z wola, jeśli nie zwycięstwa to skutecznej kontratacji przereklamowanej przez sioleczną prasę Legji. To też nie dziwnego, że mimo ładnej i kombinacyjnej grze wojskowych, Pogoń miała więcej momentów podbramkowych, zresztą skutecznie likwidowanych przez obrońców, lub doskonałego Skwarczyńskiego. Obserwując drużynę gości, można śmiało rzec, że dotychczasowa jej pozycja w tabeli ligowej, jest do zawdzięczenia przede wszystkim tyłom. Napad aczkolwiek ładnie kombinujący, jednak nieproduktywny, a przedewszystkiem poza Nawrotem i Ciszewskim, za mało ruchliwy. Drużyna Pogoni jako catość dopisała. Wprawdzie defenzywna gra Zimmera, odbijała się na akcjach napadu, niemniej jednak była ona potrzebna przy słabej grze Wacka i kontuzjowanego Fichtla.

Sędziował p. Arczyński miernie.
CRACOVIA — Ł. K. S. 1:0.
WARTA — CZARNI 4:0.
Ł. T. S. G. — GARBARNIA 2:1.
SPORT ROBOTNICZY.
R. K. S. — BIAŁI 3:2.

Gra do przerwy pod znakiem przewagi RKS, po przerwie więcej z gry mają Biali. Zawody powyższe miały przebieg b. interesujący i obfitowały w szereg emocjonujących momentów.

Z graczy u obydwu drużyn wybijali się środkowi pomocnicy, zwłaszcza Grzymała z RKS. Bramki dla Białych zdobyli Brück i Tychowski, dla RKS. Dekutowski, Półsetek i Łabaziewicz z karnego.

Sędziował p. Tarczyński dobrze.

GRAFIKA — METAL 0:2.

Wynik nieszczęśliwy, odpowiedniejszym byłby remis, gdyż w ciągu całego przebiegu gry nie widoczna była przewaga żadnej z tych drużyn. Bramki dla Metalu zdobył środkowy napastnik.

MISTRZOSTWA ROBOTNICZE W KOLARSTWIE.

Wczoraj odbyły się zawody kolarskie o mistrzostwo robotnicze Polski na dystansie 100 km. Tytuł mistrza Polski zdobył Zawadzki (Skra), w czasie 3 godzin 36 m., 2) Zak (Legja Kraków) 3 godz. 40 m., 3) Olszarowicz (Skra) 4) Wróblewski (Skra), 5) Czarwóg (Marymont), 6) Galas (Legja Kraków).

—o—

Z kraju i ze świata.

MOSKWA. Wczoraj spłonął gmach giełdy pracy w Moskwie. Pożar powstał w czasie urzędowania. Przyczyna pożaru dotychczas nie została ustalona. Władze prowadzą śledztwo.

RALEIGH. (Północna Karolina). W miasteczku Concord tłum złożony z kilkuset osób zaatakował więzienie, w którym znajduje się 7 murzynów, posadzonych o dokonanie gwałtu na białej dziewczynie. Gubernator wysłał kompanię gwardji narodowej do Concord w celu zapobieżenia zdobywu więzienia przez tłum, który pragnie zynchować uwieczonych murzynów.

WASZYNGTON. W czasie burz, które nawiedziły we czwartek i piątek ubiegły, północną część Stanów Zjednoczonych i Kanadę, zginęło ogółem 37 osób od piorunów lub z powodu wykołowania się pociągów.

SOWNO. Minister obrony krajowej, pułk Warjakojs podał się do dymisji. Dymisja została przyjęta. Ministrem obrony krajowej został mianowany b. attache wojskowy w Rydze pułk. Gatrakis.

PRAGA. 29. czerwca. (Pat.) W czasie wczorajszej burzy piorun uderzył w zbiornik spirytusu w rafinerji w Pardubicach, skutkiem czego wynikł pożar, który zniszczył 30.000 l. spirytusu, oraz część budynków fabrycznych.

—o—

ha. W zlokalizowaniu brało udział około 300 osób, pod kierownictwem zarządu leśnego, z udziałem policji i około 700 ludzi z firmy Glälinger, pod kierownictwem inż. Ksiejewskiego. Pożar został tego samego dnia o godz. 21 zlokalizowany. Szkody narazie nieustalone.

Kronika.

Lwów, dnia 28 czerwca 1930

REPERTUAR TEATRU WIELKIEGO:

Poniedziałek o 8 „Szwęk“.

REPERTUAR TEATRU MAŁEGO:

Poniedziałek o 8 „Trzykrotne wesele“

KLUB RADNYCH PPS. odbędzie posiedzenie we wtorek dnia 1. lipca b. r. o godzinie 7-mej wieczorem w lokalu ul. Rutowskiego 23. II. p.

DIREKCJA M. K. E. podaje, do wiadomości, że na miesiąc lipiec: sierpień b. r. bilety ulgowe dla młodzieży szkolnej sprzedawane nie będą.

PRZEJECHANY PRZEZ AUTO. Wczoraj wieczór auto Mjejskiego zakładu czyszczenia miasta przejeżdżając ul. Żółkiewską, najechało na praktykanta fryzjerskiego Salomona Menkesa, zatrudnionego u B. Arbeitera przy tej ulicy pod l. 107. Przybyły na miejsce wypadku lekarz Pogotowia rat. stwierdził że Menkes doznał złamania nogi. Wobec tego odwieziono go do szpitala.

JAZDA NA GAPE. W czasie zarządzanej obławy na stacji w Wynikach przytrzymano jadących pociągami kolejowym bez biletów: Józefa Bołbeckiego z pod Przemyśla, Hilarego Kohuta z Lewandówki, Michała Łyczynskiego z Czyżkowa, Tadeusza Stabickiego i Michała Hnatyszyna z Czyżek, braci Józefa i Stefana Jakimów z Sulowa.

ZBIEGŁ Z DOMU PO OTRZYMNIU ZŁEJ NGTY. Jan Piasecki, zam. przy Drodze Wuleckiej, doniósł policji, że 17 letni syn jego Władysław, uczeń IV. kl. gimnazjalnej zbiegł z domu po otrzymaniu złej noty na świadectwie szkolnem.

KRADZIEŻ NA „SWITEZI“. Tadeusz Płoski, por. 11 p. ul. doniósł policji, że podczas kąpeli na „Switezi“ skradziono mu z zamkniętej wabiny srebrną papierosnicę z napisem „Swojemu instruktorowi, uczennice“, wartości 100 zł. oraz dwie portmonetki z kwotą 20 zł.

KONIE DOROZKARSKIE ZŁĘKŁY SIĘ AUTA. Wczoraj wieczór, w ul. Łyczakowskiej konie zaprzężone do dorożki Jakóba Spriera na widok przejeżdżającego auta i tramwaju spłoszyły się i wpadły na szybę wystawową owocarni Eugenji Adler. Szkoda wyrządzona jest dość znaczna.

ZGUBA WEKSLA. Dmytro Bobków, bawiąc na jarmarku w Glinianach, zgubił weksel in blanco ze swym i żony podpisem na kwotę tysiąc złotych. Policja obecnie ostrzega przed nabyciem tego weksla.

RUBRYKI BEZ KOŃCA. Z mieszkania Stanisława Waśniewskiego przy ul. Lelewela l. 17, skradziono 3 płaszcze wartości 650 zł.

W areszcie zostali osadzeni: Marja Łanowska za kradzież 3 kóp jaj na szkodę A. Grubera, Markus Mambram za kradzież poziomek wraz z koszykiem w Rynku, Stanisław Didak za kradzież drabiny na szkodę Jana Purzyńskiego, oraz Piotr Mocyk, za różne kradzieże.

KTO ZNALAZŁ? Bronisław Kropiecki zam. przy ul. Gliniańskiej l. 18, zgubił portfel z gotówką 860 zł. wraz z legitymacją, zaś Michał Doregowski, Janina Schönflug i Adolf Breiter zgubili dokumenty osobiste.

WILCZUR Rudolfa Starka, dotkliwie pokasał w ul. Zborowskich Franciszka Arnolda. Pogotowie rat. udzieliło mu pierwszej pomocy.

O przedłużenie umowy polsko-niemieckiej.

WARSZAWA. 29. czerwca. (Pat.) W toku pertraktacji, które się odbyły w Warszawie w czasie od 26 do 28 b. m. między delegatami rządu niemieckiego i polskiego w sprawie przedłużenia zawartej w lutym polsko-niemieckiej umowy o wzajemnem uregulowaniu polskiego i niemieckiego wywozu żyta, osiągnięto porozumienie co do wielu zasadniczych kwestji. Co do pozostałych jeszcze punktów odbędą się w najbliższym czasie dalsze rozmowy w Berlinie i w Warszawie. Ze względu na te rozmowy przewiduje się przedłużenie dotychczasowej umowy żytniej na czas do 15. lipca b. r.

Dezerccje najnowszych czasów.

PRAGA. 29. czerwca. (Pat.) W garnizonie obojmujeckim zdezerterował wczoraj na samolocie porucznik lotnictwa Sechor i zatrzymał się na lotnisku w Gandau, koło Wrocławia. Według oficjalnego komunikatu kwestja szpiegostwa nie wchodzi tu pod uwagę, a oficer uciekł do Niemiec z motywów prywatnych, będąc bardzo zadłużonym. Władze czeskie zwróciły się do władz niemieckich z żądaniem zwrotu skradzionego aparatu, oraz wydania dezertera.

Napady i pobicia we Lwowie.

(y.) W restauracji Hermana Biegeleisena, przy ul. Kętrzyńskiego, dwaj amatorzy popijania Kazimierz Gruszecki oraz Antoni Górecki napadli na znajdującego się tam Władysława Cella i ciężko go pobili.

Kazimierz Zossel, kontrolor Izby Skarbowej zam. przy ul. Kr. Jadwigi l. 38a, doniósł policji, że 9-letnia córka jego Emilia, została pobita przez Ewę Birger, co uniemożliwiło jej udanie się na egzamin szkolny.

Stefan Czyszyński, zam. przy ul. Wodnej l. 4, pobił Sabinę Stark i jej matkę Minę, grożąc im śmiercią.

Jan Bojanowski, właściciel budki z nabiałem na pl. św. Antoniego, pobił łaską po głowie Mikołaja Kowalskiego.

Bracia Izrael i Gedali Zimmermann napadli i ciężko pobili łaskami Fejwla Topfa.

Temperament bojowy posiada również niejaki Schmul Wener, który napadł i pobił dotkliwie Markusa Grossa.

Do „ula“ dostał się Władysław Garowski, zam. w Żółkwi, który walcząc się po Lwowie, ciężko pobił Jana Kurkowskiego.

We wszystkich innych wypadkach policja skierowała doniesienie do sądu na napastników.

Sprawozdawcza Zgromadz. partyjne.

(Ciąg dalszy).

we Lwowie odbędzie się we wtorek, 1. lipca punktualnie o godz. 7 wiecz. w lokalu przy ul. Rutowskiego. Na porządku dziennym referaty: prasowy i organizacyjny, wybór władz partyjnych i sprawozdanie z Kongresu w Krakowie. Wstęp tylko dla członków Partji.

Prezydium O. K. R.